

N° 2.

Wiisi

Laulun Laitosta

Jak. Juteinilda.

Wiipurissa.

Cederwallerin Lesken ja Pojan Kirja-painosta,
vuonna 1844.

Imprimatur:

G. Rein.

Paulu Suomelle.

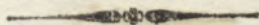
Endinen aika on Suomelle aiwan
liijaksi lisännyt waaran ja waiwan ;
waan nyt on huokea huoletkin woittaa ,
kuin onnen auringo armas jo koittaa.

Suomessa säilywät rauha ja riemu ,
syttynyt rakkaus, sydämen liehu,
warahin walistus loputa loistaa ,
elämän polulda warjoja poistaa.

Taipumus työlle on näändännyt näljän,
täyttännyt aineilla aittamme wäljän ;
Pohjolan pojat , ne tottuwat toimeen ,
tyttäret työndäwät kudetta loimeen.

Korkean Koulun ja Opiston suuren
tutkinnot tuottawat järjelle juuren ,
joka jo toiwolle alkua andaa ,
hengelle hedelmät kaiteti kandaa.

Wiisahat ottawat opista waarin ,
tyndäjät työllänsä täyttäwät laarin ,
kuuluna kunnia keskemme kestää ,
lundomme turmiot elosta estää.

Paulu Suomessa.

Urwon mekin ansaitsemme
Suomen maassa suuressa,
eht' ei riennä riemutsemme
leipä miesten maatesa;
laiho kasvaa kyndäjälle,
arvo työnsä täyttäjälle.

Suomen poika pelkollansa,
wailla waiwan pelkoa,
töistä voiton voimallansa
tuopi tähynnä toivoa;
hän on rakas, rauhallinen,
mies sodassa miehuullinen.

Opin teillä oppineita
Suomessa on suuria,
kansan luona kandealeita
täällä tehdään uusia;
valistus on wiritetty,
järki hywä herätetty.

Suomen tytön posti-päihin
weri waatii tukkaiset,
hall' ei pysty harmaa näihin,
nait' ei pane pakkaiset;
luonnoissa on lembeyttä,
sydämessä siiveyttä.

Menestys Suomessa.

Kyllä on Suomessa luminen luondo,
waan hyvän-suondo
riemulla rindoja lämmittää.

Kulkekon talwella kylmänä kuukin,
lämmiin on kuukin,
kuin weri ystävät yhdistää.

Kesällä leikkiwät linnut ja karjat,
makeat marjat
warfista walmiina taitellaan;
kedolla kestäwät lapset ja laumat,
pellolle aumat
torkeat, laweat laitellaan.

Pienestä pijaista paisuupi nainen,
jaa, samman lainen
kun marja tukasta wiljellään.
Miehiäsi nousewat poikamme norjat,
suorat ja sorjat,
miehinä mielensä kiitellään.

Ei ole elämä onnea wailla
Suomengan mailla;
awoina owi on nautindoon.
Raitawan neitoisen lembeä laatu,
simasta saatu,
aina on sulawa suosioon.

Paulu elämän nautinnosta.

Luonnon suuren lapsukaiset avaruuden alla,
nautittamme elämätä iloll' ihanalla ;

pois, pois tarwaus,
wältä, weikko, huolet;
pois, pois walitus,
taita tuskan nuolet.

Rakkaus on tuskan alla rinnassamme täällä
aina niin kuin päivän paiste syksyisellä säällä ;

pois, pois vihainen
wälskämme waino ;
pois, pois salainen
katenskin kaino.

Ilon aamu autuas on nytkin alkawainen,
riemun päivä ruskoittaapi kaunis, koittawainen ;

pois, pois turmelus,
hywin hyvä käytä ;
pois, pois huokaus,
toiwoll' onni täytä.

Hyvä, niin kuin tuutamolla kuljeskellessamme,
ombi toivo, sielun valo, waelluksesamme ;

pois, pois epäily
erhetyksen yöstä ;
pois, pois pimeys
tunnosta ja työstä.

Kyllä kalma ennustaapi, ettäs olet mulda,
että laikki katoaapi, kauneus ja kulda;

pois, pois kuitengin

kuolon pelko peitä;

pois, pois pikemmin

murhe musta heitä.

Missä liene muuttumata olo maamme päällä?
tytymäisyys ombi wasta onnen täyte täällä;

pois, pois wiipyn

murhe-päiwä meildä;

pois, pois pysyn

itku ilon teildä.

Tanssi laulu.

Miesten, naisten merkillisten,
taitawain ja toimellisten
toista tawat tunnetaan,
arwo heille annetaan.

Mutta myöskin moninaiset
leikit, tanssit taipuaiset
nuori kansa käsittää,
huolet niillä häwittää.

Siivottua suojan ääret,
fuurten, pienden suorat sääret
tanssatesa tarwitaan,
loika polskat potkitaan.

Wiulu soipi winguwainen,
Piiparikin puoldawainen
puhaldaapi pillillään,
filmat siitä kyllillään.

